

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nadejda Toma

Judecători – Anatolie Țurcan, Elena Cobzac, Iurie Diaconu și Ion Guzun

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Guțu Valentin în interesele succesorului părții vătămate, Dumitraș Raisa, de inculpatul Benderschi Sandu și de avocatul Rogac Lucian în numele acestuia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15 mai 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Benderschi Sandu xxxx, născut la xx xx xxxx,
originar și domiciliat în sat. xxxx r-nul xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.05.2013 – 15.05.2015;

Instanța de apel: 15.06.2015 – 30.10.2015;

Instanța de recurs: 27.01.2016 – 31.05.2016;

Instanța de apel: 18.07.2016 – 05.12.2017;

Instanța de recurs: 28.02.2018 – 15.05.2018.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15 mai 2015, Benderschi Sandu a fost condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar conform prevederilor art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Dumitraș Raisa, privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, a fost admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 07.11.2012, în jurul orei 17:40, Benderschi Sandu, aflându-se la volanul automobilului de marca/model ”DACIA

LOGAN”, cu n/î xxxx, deplasându-se pe traseul R-2 Chişinău-Bender, la km 22+99,8 m, în apropierea localităţii Chetrosu r-nul Anenii Noi, nu a ținut cont de situația și condițiile rutiere, încălcând prevederile pct.10 alin.1) lit. b), pct.45 alin.1) și 2) al Regulamentului circulației rutiere și ca urmare a comis tamponarea lui Dumitraș Tudor, căruia i-au fost cauzate vătămări corporale, care conform Raportului de expertiză medico-legală nr.xxx, din 20.12.2012, se califică ca grave, soldate cu decesul ultimului.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri acuzatorul de stat, avocatul Rogac Lucian în numele inculpatului, succesorul părții vătămate Dumitraș Raisa și avocatul acesteia Guțu Valentin, prin care:

- *procurorul*, a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Benderschi Sandu în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și admiterea acțiunii civile.

În motivarea apelului declarat, procurorul a invocat argumentele că: pedeapsa aplicată inculpatului este una prea blândă și neproportională pericolului social al infracțiunii comise; instanța nu a ținut cont de gradul și pericolul social pe care îl reprezintă inculpatul și de atitudinea și comportamentul acestuia până și după comiterea infracțiunii; inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate; în urma săvârșirii infracțiunii a decedat o persoană; aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, față de inculpat nu este argumentată de către instanța de fond;

- *succesorul părții vătămate Dumitraș Raisa și avocatul acesteia Guțu Valentin*, au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Benderschi Sandu în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare și admiterea integrală a acțiunii civile, invocând în motivarea apelului argumentele că: pedeapsa stabilită este una prea blândă și nu a fost soluționată acțiunea civilă; instanța nu a ținut cont de gradul daunelor morale, fizice și materiale ale familiei victimei și starea succesorului părții vătămate care este pensionară de 8 ani; la pronunțarea sentinței, instanța urma să rețină ca circumstanțe agravante provocarea prin infracțiune a unor urmări grave și săvârșirea infracțiunii prin mijloace care prezintă un pericol social sporit; inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în cele comise, a dat dovadă de un comportament lipsit de responsabilitate, nu a contribuit cu nimic la înmormântarea decedatului și restituirea prejudiciului cauzat; instanța de fond eronat a aplicat față de inculpat prevederile art.90 Cod penal; instanța de fond neîntemeiat nu a soluționat acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate, or, instanța nu a indicat în sentința care este acel ”caz excepțional” care împiedică soluționarea acțiunii civile;

- *avocatul Rogac L. în apelul declarat în numele inculpatului*, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile acestuia.

În argumentarea apelului declarat, avocatul a invocat că: atât la urmărirea penală cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, nu au fost acumulate și administrate probe directe care ar demonstra că Benderschi Sandu ar fi încălcat prevederile pct.10 alin.1) lit. b) al Regulamentului circulației rutiere; potrivit materialelor cauzei penale, în ziua

impactului Benderschi Sandu n-a întrebuințat băuturi alcoolice (f.d.16); conform raportului de expertiză nr.xxxx din 12.02.2013 (f.d.72-75), automobilul de marca/model ”DACIA LOGAN”, n-a avut careva defecte tehnice care au putut duce la săvârșirea accidentului rutier; potrivit raportului de expertiză auto-tehnică nr.xxxx din 12.02.2013 (f.d.76-80 vol.I), Benderschi Sandu, deplasându-se cu viteza de 90km/h (viteza regulamentară, stabilită pentru automobilele care se deplasează în afara localității), nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului folosind frânarea; instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și anume, nu a dat apreciere acțiunilor și inacțiunilor părții vătămate Dumitraș Tudor, care au dus la producerea accidentului rutier; starea de ebrietate ”gravă” a părții vătămate T. Dumitraș este confirmată și prin raportul de expertiză medico-legală nr.xxxx din 20.12.2012 (f.d.60-62 vol.I); factorul principal care a dus la producerea accidentului rutier a fost însăși partea vătămată, care aflându-se în stare de ebrietate alcoolică gravă, fără a se asigura dacă carosabilul este liber, a încercat să traverseze într-un loc nepermis, sprijinindu-se pe mâini și picioare; instanța de fond a dat o apreciere proprie discuției dintre Benderschi Sandu și Benderschi Mariana, prezentată detaliat în raportul expertizei judiciare nr.xxx din 02.03.2015, care nu este relevantă și adecvată la stabilirea vitezei cu care circula automobilul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută fără modificări sentința.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat și anexat la cauză.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului Benderschi Sandu în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, potrivit elementelor constitutive ale acesteia: încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență decesul unei persoane.

Reieșind de circumstanțele cauzei penale, comportamentul inculpatului și victimei, categoria infracțiunii și caracterul imprudent a acțiunilor făptuitorului, instanța de apel a respins ca nefondate argumentele invocate de către acuzatorul de stat și succesorul victimei, în partea stabilirii pedepsei și soluționării acțiunii civile, or gravitatea vinovăției lui Benderschi Sandu urmează a fi percepută prin prisma acțiunilor victimei Dumitraș Tudor, care în momentul tamponării traversa carosabilul neregulamentar, într-o poziție care reduce substanțial vizualizarea acestuia de către conducătorul mijlocului de transport în perioada de întuneric a zilei și respectiv, a generat dificultăți în posibilitatea reacționării în vederea evitării accidentului rutier.

Cu referire la stabilirea pedepsei, instanța de apel a conchis că, instanța de fond, corect a aplicat prevederile legale și, în conformitate cu prevederile art.art.7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de

circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, fapt care permite de a concluziona despre posibilitatea corectării și reeducării inculpatului fără izolarea reală de societate, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare, însă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă în baza art.90 Cod penal, care i-ar da posibilitatea să îndreptățească încrederea acordată, cu aplicarea pedepsei complimentare conform normei penale.

5. Împotriva hotărârilor nominalizate au declarat recursuri ordinare inculpatul Benderschi Sandu, succesorul părții vătămate, Dumitraș Raisa și avocatul acesteia Guțu Valentin.

Inculpatul Benderschi Sandu, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor instanțelor de fond și apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În motivarea recursului ordinar, inculpatul a invocat argumente similare cu cele indicate anterior de partea apărării în apelul declarat și descrise la pct.3 al prezentei decizii, suplimentar menționând următoarele: instanțele inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu au dat o apreciere corectă acțiunilor și inacțiunilor părții vătămate Dumitraș Tudor; în momentul producerii accidentului partea vătămată se afla în stare de ebrietate, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr.xxx, din 20.12.2012 (f.d.60-62 vol. I) și prin declarațiile martorilor D. Dodonu și V.Țapu; de producerea accidentului se face vinovată partea vătămată Dumitraș Tudor, care fiind în stare de ebrietate alcoolică, sprijinindu-se în mâini și picioare, a încercat să traverseze traseul într-un loc nepermis, fără a se asigura, fapt confirmat prin înregistrarea video a registratorului de bord, ridicată prin procesul-verbal de ridicare din 07.10.2012 (f.d.42); atât la etapa urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și apel nu au fost acumulate probe pertinente și directe care ar demonstra că Benderschi Sandu ar fi încălcat pct.10 alin.1) lit. b) și pct.45 alin.1) lit. a), b), c), d) al Regulamentului circulației rutiere; potrivit raportului de expertiză auto-tehnică nr.260 din 12.02.2013 (f.d.76- 80 vol. I), Benderschi Sandu, deplasându-se cu viteza de 90km/h, nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului folosind frânarea; în pct.4.1 al deciziei recurate instanța de apel a preluat din materialele cauzei pasaje din declarațiile inculpatului și a martorilor fără a argumenta legătura causală între acestea și semnele componentei de infracțiune imputată inculpatului; în acțiunile inculpatului lipsesc semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Succesorul părții vătămate Dumitraș Raisa, invocând temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare și admiterea acțiunii civile înaintate.

În motivarea recursului ordinar, a invocat argumente similare cu cele indicate anterior în apel și descrise la pct.3 al prezentei decizii, suplimentar menționând că: la stabilirea și numirea pedepsei, instanțele inferioare nu au ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, aplicându-i inculpatului o pedeapsă care nu-și va atinge scopul prescris la art.61

Cod penal; instanțele inferioare nu au ținut cont de gradul daunelor morale, fizice și materiale ale familiei victimei și starea succesoriului părții vătămate care este pensionară de 8 ani; instanțele inferioare urmau să rețină ca circumstanțe agravante provocarea prin infracțiune a unor urmări grave și săvârșirea infracțiunii printr-un mijloc care prezintă un pericol social sporit; instanțele inferioare au evitat să rețină ca circumstanță agravantă atitudinea reală a inculpatului, care pe tot parcursul urmăririi penale și judecării cauzei nu și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea accidentului rutier; inculpatul nu a contribuit cu nimic la înmormântarea defunctului și restituirea prejudiciului cauzat; instanțele inferioare i-au aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, aplicând eronat prevederile art.90 Cod penal, în privința acestuia; la momentul accidentului victima nu era în stare de ebrietate și nu se face vinovată de producerea acestuia; instanțele inferioare nu au indicat care este ”cazul excepțional”, care împiedică soluționarea acțiunii civile; în speță la faza urmăririi penale și la examinarea cauzei în instanța de fond au fost admise mai multe erori, fapt confirmat prin plângerea depusă de către reprezentantul părții vătămate la Procuratura Generală; instanța de fond neîntemeiat a refuzat numirea unei expertize video a înregistrărilor anexate la materialele cauzei; din înregistrarea video au fost scoase câteva momente scurte, dar importante; expertul tehnic a menționat că, conform calculelor sale, viteza automobilului în momentul accidentului nu corespunde vitezei pe care o declară inculpatul; reieșind din jurisprudența CtEDO, instanțele judecătorești naționale, ar putea să acorde satisfacție morală la constatarea violării art.6 CtEDO.

Avocatul Guțu Valentin în numele succesoriului părții vătămate, Dumitraș Raisa, invocând temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare și admiterea acțiunii civile înaintate.

În motivarea recursului ordinar, a invocat argumente similare cu cele indicate anterior în apel și descrise la pct.3. al prezentei decizii, menționând că: instanțele inferioare i-au aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă; la stabilirea pedepsei urma să se rețină ca circumstanțe agravante provocarea prin infracțiune a unor urmări grave și săvârșirea infracțiunii printr-un mijloc care prezintă un pericol social sporit; nu s-a ținut cont de faptul că succesoriul părții vătămate este pensionară de 8 ani și este bolnavă; la momentul accidentului victima nu era în stare de ebrietate și nu se face vinovată de producerea acestuia.

5.1. Asupra recursului declarat de inculpat au depus referințe succesoriul părții vătămate Dumitraș Raisa și avocatul acesteia Guțu Valentin, care au solicitat respingerea acestuia și admiterea recursurilor declarate de ei.

6. Prin Decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 31 mai 2016, recursurile ordinare declarate au fost admise, decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În partea motivatoare a deciziei adoptate, instanța de recurs a menționat că prima instanță s-a limitat doar la descrierea probelor prezentate de partea acuzării, iar instanța de apel în decizia adoptată în general nu a făcut careva referire la probele care confirmă în

opinia sa vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și nu a supus unei analize ample fiecare probă în parte în raport cu motivele invocate în apelul declarat.

Colegiul penal a constatat că instanța de apel a lăsat fără justă apreciere și nu s-a pronunțat în nici un fel asupra declarațiilor inculpatului Benderschi Sandu, date în cadrul urmăririi penale și susținute în ședința instanței de fond și de apel (f.d.105-106 vol.I, 205-208 vol.II), precum și asupra declarațiilor martorului Benderschi Mariana (f.d.34-35 vol.I, 200-204 vol.II), înregistrării video ridicate de pe registratorul automobilului și raportului de expertiză auto-tehnic nr.xxx din 12.02.2015 (f.d.76-79 vol.I), din care rezultă că inculpatul care se afla la volanul automobilului de marca/model ”DACIA LOGAN”, deplasându-se cu viteza de 90 km/h (viteza regulamentară, stabilită pentru automobilele care se deplasează în afara localității) nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului. Astfel, inculpatul a încercat să evite impactul prin frânare și ocolire a victimei, fără a ieși pe contrasensul benzii de circulație, pe care în acel moment veneau la întâmpinare alte mijloace de transport.

Totodată, instanța de apel nu s-a pronunțat și asupra declarațiilor martorilor D. Dodonu și V. Țapu, date în cadrul urmăririi penale și susținute în ședința instanței de fond, potrivit cărora partea vătămată Dumitraș Tudor în acea zi servise băuturi alcoolice și era în stare de ebrietate.

La fel, instanța de recurs a reținut că atât instanța de fond, cât și cea de apel nu au apreciat procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.11.2012, cu schema accidentului rutier și foto-tabelul anexat, potrivit căruia s-a stabilit că, câmpul de vizibilitate din salonul automobilului la lumina farurilor la fază lungă este de - 85 m, iar la faza scurtă de - 35 m, roata din partea dreaptă se află la distanța de 3,5 m de la marginea traseului din dreapta și cea din spate la distanța de 3,6 m, iar urmele de frânare au o lungime de 10 metri (f.d.17-22 vol. I); raportul de expertiză medic-legală nr.xxxx din 20.12.2012, prin care s-a constatat că decesul victimei a survenit în urma traumei craniu-cerebrale închise și multiplelor plăgi contuze, echimoze și excoriații ale capului etc. Totodată, în sângele cadavrului se conțineau 2,8 % alcool etilic, ceea ce la persoanele vii, de obicei, condiționează o stare de ebrietate gravă (f.d.60- 62 vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.11.2012, cu fișa fotografică, prin care s-a constatat că automobilul de marca/model ”DACIA LOGAN”, este accidentat, fiind deteriorat farul și bara de protecție din partea dreaptă (f.d.36- 37 vol. I).

Prin urmare, instanța urma să verifice în ce circumstanțe a apărut la partea vătămată trauma craniu-cerebrală, care a provocat decesul, or, potrivit înregistrării video ridicate de pe registratorul automobilului de marca/model ”DACIA LOGAN”, în momentul impactului, victima se afla pe partea carosabilă după linia îngustă a marcajului rutier, în poziție semi așezată.

De asemenea, instanța de recurs a menționat că instanțele ierarhic inferioare nu au examinat și nu au supus verificării versiunea inculpatului, potrivit căreia la momentul impactului a observat victima la o distanță de aproximativ 10 m, în poziție semiculcată, sprijinită în mâini, iar pentru a evita tamponarea acesteia, inculpatul a apăsat ambreiajul și frâna, virând puțin spre stânga, deoarece în acel moment din sens opus veneau alte mijloace de transport, însă necătînd la măsurile întreprinse nu a putut evita impactul.

În concluzie s-a menționat, că instanța de apel priplit, a susținut poziția instanței de fond în ce privește aprecierea probelor, acceptând niște concluzii de ordin general, cu privire la vinovăția lui Benderschi Sandu în comiterea infracțiunii incriminate.

De asemenea, instanța de recurs a constatat că instanța de apel s-a expus superficial asupra probelor administrate în cauză, fără a le analiza minuțios și detaliat în cumul cu probele prezentate de părți iar, din textul deciziei se întrevede că aceasta a preluat aceleași motive ale sentinței, neglijând o mare parte din argumentele și probele prezentate de părți.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, instanța de apel nepronunțând-u-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Rogac Lucian în numele inculpatului Benderschi Sandu, iar apelul declarat de procuror și apelul comun al avocatului Guțu Valentin și succesorul părții vătămate Dumitraș Raisa au fost admise, cu casarea sentinței în latura civilă și cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care s-a dispus admiterea parțială a acțiunii civile, cu dispunerea încasării de la Benderschi Sandu în beneficiul lui Dumitraș Raisa cheltuielile de judecată în suma de 5 000 lei, precum și prejudiciul moral în sumă de 200 000 lei, în rest, sentința a fost menținută.

7.1. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a menționat că, prima instanță a apreciat, prin prisma art.101 Cod procedură penală, toate probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării, just a conchis asupra vinovăției inculpatului Benderschi Sandu în săvârșirea infracțiuni prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Cu referire la stabilirea pedepsei, instanța de apel a conchis că, instanța de fond, corect a aplicat prevederile legale și, în conformitate cu prevederile art.art.61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, fapt care a permis corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea reală de societate, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare, însă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă în baza art.90 Cod penal, care i-ar da posibilitatea să îndreptățească încrederea acordată, cu aplicarea pedepsei complimentare conform normei penale.

Instanța de apel a reținut că succesorul părții vătămate Dumitraș Raisa a înaintat acțiune civilă prin care a solicitat încasarea de la inculpat a prejudiciului material cauzat în mărime de 66 656,5 lei, a sumei de 199 946,44 lei pentru funeralii, câte 6 374 lei lunar timp de 3 ani, a sumei de 300 000 lei pentru prejudiciul moral și a cheltuielilor de judecată în mărime de 5 000 lei cu titlul de prejudiciu material.

Instanța de apel, soluționând solicitarea acuzatorului de stat și a succesorului părții vătămate referitor la încasarea cheltuieli pentru funeralii, precum și o doime din salariul soțului în mărime de 6374 lei lunar timp de 3 ani, a reținut concluzia primei instanțe, iar

asupra cuantumului despăgubirilor a decis că urmează să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile prin administrarea probelor.

În fond, instanța de apel a constatat că prin infracțiunea săvârșită de către Benderschi Sandu succesorului părții vătămate, Dumitraș Raisa i-au fost cauzate prejudicii materiale, însă, dat fiind faptul că probele prezentate de către succesorul victimei trezesc unele incertitudini pentru înlăturarea cărora nu ar fi justificată amânarea examinării cauzei în apel, instanța de apel a considerat întemeiat de a admite în principiu acest capăt de acțiune, lăsând ca asupra cuantumului despăgubirilor să decidă instanța civilă.

La determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, instanța de apel a ținut cont de gravitatea cauzării suferințelor psihice familiei acestuia, ca urmare a decesului rudei apropiate, circumstanțele producerii infracțiunii și forma de vinovăție a persoanei care a cauzat prejudiciul. Astfel, instanța de apel a considerat, că impunerea inculpatului la plata unei despăgubiri în sumă de 200 000 lei va constitui o satisfacție echitabilă, pe măsură să compenseze rudelor decedatului suferințele de ordin moral.

În privința cheltuielile judiciare, instanța de apel a notat că potrivit bonului de plată seria EO nr. 480113 din 04.08.2014 (f.d.30 vol. III) a fost confirmat că succesorul victimei Dumitraș Raisa a suportat cheltuieli în mărime de 5 000 lei pentru acordarea serviciilor de asistență juridică.

Prin urmare, instanța de apel a considerat necesar de a încasa, din contul inculpatul Benderschi Sandu cheltuielile judiciare suportate în legătură cu serviciile de asistență juridică suportate de succesorului părții vătămate, Dumitraș Raisa.

8. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză, sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

- *avocatul Gușu Valentin în interesele succesorului părții vătămate, Dumitraș Raisa*, care, invocând temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, și admiterea acțiunii civile înaintate.

În motivarea recursului sânt invocate argumentele că:

- la stabilirea pedepsei, instanțele inferioare nu au ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă care nu-și va atinge scopul prescriș la art.61 Cod penal;

- instanțele inferioare neîntemeiat au lăsat acțiunea civilă în partea încasării pagubei materiale fără soluționare, deși în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate probe exprimate prin înscrisuri care au reflectat toate cheltuielile suportate de succesorului părții vătămate, Dumitraș Raisa;

- instanțele inferioare urmau să rețină ca circumstanțe agravante provocarea prin infracțiune a unor urmări grave și săvârșirea infracțiunii printr-un mijloc care prezintă un pericol social sporit;

- instanțele inferioare au evitat să rețină ca circumstanță agravantă atitudinea reală a inculpatului, care pe tot parcursul urmăririi penale și judecării cauzei nu și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea accidentului rutier;

- inculpatul nu a contribuit la restituirea prejudiciului cauzat;
- instanțele inferioare i-au aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, aplicând eronat prevederile art.90 Cod penal, în privința acestuia;
- la momentul accidentului victima nu era în stare de ebrietate și nu se face vinovată de producerea acestuia.

- *Inculpatul Benderschi Sandu și avocatul acestuia, Rogac Lucian*, în recursul ordinar, invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Benderschi Sandu să fie achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, iar acțiunea civilă înaintate de succesori părții vătămate, Dumitraș Raisa să fie respinsă.

În motivarea recursului ordinar, au se reiterează argumente similare cu cele indicate anterior de partea apărării în apelul declarat și descrise la pct.3 al prezentei decizii, menționând că: instanțele inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu au dat o apreciere corectă acțiunilor și inacțiunilor părții vătămate Dumitraș Tudor; în momentul producerii accidentului partea vătămată se afla în stare de ebrietate, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr.xxx, din 20.12.2012 (f.d.60-62 vol. I) și declarațiile martorilor D. Dodonu și V. Țapu; de producerea accidentului se face vinovată partea vătămată Dumitraș Tudor, care fiind în stare de ebrietate alcoolică, sprijinindu-se în mâini și picioare, a încercat să traverseze traseul într-un loc nepermis, fără a se asigura, fapt confirmat prin înregistrarea video a regulatorului de bord, ridicată prin procesul-verbal de ridicare din 07.10.2012 (f.d.42); atât la etapa urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și apel nu au fost acumulate probe pertinente și directe care ar demonstra că Benderschi Sandu ar fi încălcat pct.10 alin.1) lit. b) și pct.45 alin.1) lit. a), b), c), d) al Regulamentului circulației rutiere; potrivit raportului de expertiză auto-tehnică nr.xxx din 12.02.2013 (f.d.76-80 vol. I), Benderschi Sandu, deplasându-se cu viteza de 90km/h, nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului folosind frânarea; în acțiunile inculpatului lipsesc semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

9. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat de inculpat și avocatul acestuia, solicitând ca acesta să fie respins ca inadmisibil, iar recursul declarat de avocatul Guțu Valentin în interesele succesori părții vătămate, să fie admis în partea laturii civile.

9.1. Asupra recursului declarat de inculpat și avocatul acestuia, a depus referință și avocatul Guțu V. în interesele succesori părții vătămate, Dumitraș Raisa, care a solicitat respingerea acestuia și admiterea recursului declarat de acesta.

9.2. Asupra recursului declarat de inculpat și avocatul acestuia, au depus referințe și reprezentantul ÎCS „Metrou Cash&Carry Moldova” SRL cât și CA „Galas” SA, care au solicitat admiterea recursului declarat de aceștia.

10. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Guțu Valentin în interesele succesorului părții vătămate, Dumitraș Raisa.

Potrivit conținutului recursului declarat, recurentul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând actele cauzei, raportate la decizia recurată și criticile recurentului, instanța de recurs conchide că toate alegațiile formulate de recurent sunt vădit neîntemeiate, iar soluția instanței de apel este corectă și legală, în contextul ce urmează se vor puncta raționamentele care au stat la baza acestei concluzii.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de pct.6), recurentul menționează despre faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra tuturor motivelor din cererea sa de apel, însă afirmațiile aduse în recurs sânt de ordin general și declarativ.

Relatarea despre neglijarea unor circumstanțe agravante este apreciată de către instanțele judecătorești prin prisma art.77 Cod penal, iar acordarea unei duble valențe circumstanțelor care constituie în speță un semn calificativ, este inadmisibilă.

Respectiv, în atare situație, Colegiul penal lărgit, reieșind din practica sa constantă, va respinge, ca nefondate, alegațiile titularului dreptului de recurs în această parte, reiterând faptul că invocarea unor pretense erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Colegiul penal nu reține drept corectă poziția recurentului, precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, având în vedere că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod obligatoriu expunerea amănunțită asupra tuturor elementelor de fapt menționate de părți, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei hotărâri motivate.

În desfășurarea aceleiași idei, instanța de recurs mai specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată, că instanța de apel, a

cercetat toate probele prezentate, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii imputate.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că autorul acestuia își exprimă dezacordul aplicării de către instanțele de fond a prevederilor art.90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilite inculpatului, adoptând soluții eronate în acest sens, solicitând excluderea prevederilor art.90 Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că lui Benderschi Sandu în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, executarea pedepsei închisorii fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, adică în limitele sancțiunii și nu în alte limite decât cele prevăzute de lege.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Infracțiunea de comiterea căreia Benderschi Sandu a fost recunoscut vinovat și condamnat, prevede pedeapsa închisorii de la 3 la 7 ani, iar potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave.

Pedeapsa penală, potrivit art.61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, însă executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei.

Instanța de recurs reține, că pedeapsa stabilită lui Benderschi Sandu, este în limitele sancțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal și nu au fost stabilite oarecare interdicții sau impedimente în aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Oportunitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal se decide motivat de către instanțele de judecată și în cazul dat, instanțele corect au ținut cont de toate circumstanțele, persoana vinovatului, dar și de manifestarea neglijentă a părții vătămate față de acționarea cu precauție și conformă regulilor de securitate la trecere peste carosabil.

Colegiul penal menționează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Totodată, este firesc să se țină cont de aceia că practica judiciară demonstrează că aplicare formală a unor pedepse cât mai aspre generează apariția unor sentimente de

nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt care duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, instanța de recurs relevă că, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

La fel, se subliniază că, sintagma suspendarea condiționată înseamnă liberarea condiționată de la executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare cu anumite respectare condițiilor impuse de instanța de judecată.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanțele și-au argumentat hotărârea în sensul aplicării art.90 Cod penal, corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii echității sociale.

Nu poate fi reținut nici dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel în latura civilă, considerând că neîntemeiat nu a fost încasat prejudiciul material, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă soluția instanței de apel privind admiterea în principiu a acțiunii civile înaintate de către succesoriul părții vătămate, Dumitraș Raisa, deoarece probele prezentate de către succesoriul victimei urmează a fi verificate și apreciate în mod detaliat, și nu este justificată amânarea examinării cauzei în apel. Prin urmare, instanța de apel a considerat întemeiat de a admite în principiu acest capăt de acțiune, urmând ca asupra quantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Instanța de recurs conchide că sânt justificate, obiective și întemeiate, concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la menținerea sentinței în partea pedepsei aplicate inculpatului și casării acesteia în partea admiterii parțiale acțiunii civile înaintate în cauză, nefiind identificată prezența vreunei erori judiciare invocate de recurent, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei contestate.

Cu referire la recursul declarat de inculpat și avocatul acestuia, Rogac Lucian.

Din cuprinsul recursului declarat se reține, că recurenții semnaleză ca temei de drept pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Astfel, din textul recursului rezultă, că în viziunea recurenților probele administrate nu confirmă vina sa în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, însă instanțele de judecată incorect au dispus condamnarea inculpatului, deși fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Reieșind din materialele dosarului se constată, că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal și anume – încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

În prezenta speță, instanța de recurs consideră, că instanțele de fond corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, Benderschi Sandu, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Conform art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Dat fiind faptul, că în prezenta speță recurenții își exprimă dezacordul cu prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii – latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, Colegiul va purcede la analiza acestor elemente în prezenta speță în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Astfel, Colegiul reține, că din doctrina penală, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal se caracterizează, prin intenție sau imprudență față de fapta prejudiciabilă și numai prin imprudență față de urmările prejudiciabile.

Latura obiectivă se caracterizează prin: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport; 2) urmările prejudiciabile care se exprimă în decesul persoane; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume – mijlocul de transport.

De menționat este și faptul, că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art.264 Cod penal, are un caracter complex: obiectul juridic principal, îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier; obiectul juridic secundar, îl constituie relațiile sociale privind viața.

Opozant alegațiilor invocate de către recurenții, instanța de recurs reiterează concluziile instanței de apel prin care just s-a stabilit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal. Prin urmare s-a constatat, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii imputate și anume: declarațiile succesorului părții vătămate Dumitraș Raisa, declarațiile martorilor Țapu Vitalie, Dodonu Dorel, Benderschi Mariana, precum și actele cauzei. Probele cauze penale, cum ar fi: procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 7 noiembrie 2012, prin care se confirmă poziția mijlocului de transport în coraport cu carosabilul, poziția părții vătămate după producerea acestuia, defecțiunile tehnice ale mijlocului de transport după producerea impactului; schema accidentului rutier (f.d.17-22 vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 9 noiembrie 2012, conform căruia a fost examinat automobilul de model „Dacia Logan”, cu n/î xxxx, implicat în accidentul rutier cu indicarea defecțiunilor depistate la el, specifice tamponării (f.d.36-39 vol. I); procesul-verbal de ridicare a obiectului din 07 noiembrie

2012, conform căruia a fost ridicată înregistrarea video de pe registratorul video de model necunoscut, instalat în automobilul de model „Dacia Logan”, cu n/î xxxx (f.d.42, vol. I); raportul de expertiză medico-legală, nr.xxx din 20 decembrie 2012, conform căruia în urma accidentului rutier comis la data și circumstanțele menționate, părții vătămate Dumitraș Tudor i-au fost cauzată vătămarile corporale descrise, în rezultatul cărora ultimul a decedat, just au fost apreciate de către instanțe. S-a constatat și faptul că în sângele cadavrului părții vătămate Dumitraș Tudor se conținea 2,8 % alcool etilic, ceea ce la persoanele vii, de obicei, condiționează o stare de ebrietate gravă (f.d.60-62 vol. I). Prin raportul de expertiză nr.xxx din 12 februarie 2013, se confirmă că automobilul de model „Dacia Logan”, cu n/î xxxx, până la momentul producerii accidentului rutier n-a avut careva defecte tehnice (în sistemele de ghidare, frânare, anvelope, sistem de iluminare), care au putut duce la săvârșirea accidentului rutier (f.d.72-75 vol. I). Conform raportul de expertiză nr.xxx din 12 februarie 2013, reieșind din lipsa de date despre decelerația automobilului de model „Dacia Logan”, cu n/î xxxx, după sfârșitul urmelor de frânare până la oprirea lui (pe sectorul de 19,5 metri), nu poate fi stabilită prin calcule viteza exactă cu care se deplasa la momentul producerii accidentului rutier (f.d.76-79 vol. I). Conform conținutului raportului de expertiză judiciară nr.xxx din 02 martie 2015, s-a stabilit că, în memoria registratorului video de model necunoscut prezentat spre expertizare este o singură înregistrare audio/video îndeplinită la data de 07 noiembrie 2012, careva semne de întrerupere a procesului de înregistrare, de modificare sau montare a componentei audio din înregistrarea audio/video nu au fost stabilite; convorbirile din fonogramă sunt întreținute în limba moldovenească între două persoane, una dintre care posedă voce de bărbat, iar alta voce feminină. Din conținutul discuției dintre aceste două persoane, care, după cum a fost constatat în ședință judiciară, a avut loc între inculpat și soția acestuia, reiese, că ultima i-a declarat, că era încordată și chiar stresată de maniera periculoasă de conducere a mijlocului de transport de către primul, avertizându-l că are presimțirea, că se va atinge cu cineva, care s-a adevărit imediat după aceasta prin tamponarea victimei Dumitraș Tudor (f.d.138-149 vol. II).

Argumentele invocate de inculpat și apărătorul său, precum că anume Dumitraș Tudor se face vinovat de producerea impactului, întemeiat nu a fost acceptat de instanțele de judecată, deoarece anume nerespectarea și încălcarea de către șofer a regulilor circulației rutiere se află în legătură cauzală cu consecințele survenite – producerea accidentului rutier soldat cu decesul. Mai mult, este de menționat și acel fapt că viteza de deplasare a automobilului se vede concret pe înregistrarea video – când cu 20-30 secunde înainte de tamponare, șoferul Benderschi Sandu înfăptuiește manevra de depășire, ieșind pe banda de sens opus. Înfăptuirea unei astfel de manevre într-un mod riscant, denotă lipsa de precauție și diligență din parte lui Benderschi Sandu, dar și încălcarea de către acesta a regulilor de circulație rutieră, fapt care se află în legătură cauzală cu accidentul rutier soldat cu deces.

Prin urmare, rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sunt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Cât privește alegațiile recurenților precum că instanța de apel neîntemeiat a admis acțiunea civilă înaintată de succesorului părții vătămate, Dumitraș Raisa, instanța de recurs o consideră neîntemeiată, dat fiind că, pe parcursul examinării cauzei, în cadrul ședinței de judecată partea vătămată a înaintat acțiune civilă împotriva inculpatului, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material cauzat în mărime de 66 656,5 lei, 199 946,44 lei pentru funeralii, a sumei de 6 374 lei lunar timp de 3 ani, 300 000 lei prejudicial moral și a cheltuielilor de judecată în mărime de 5000 lei cu titlul de prejudiciu material.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel întemeiat a dispus casarea sentinței în partea soluționării acțiunii civile înaintate de către succesorul părții vătămate, expunându-se argumentat din motivul a cărei erori de drept urmează de pronunțat o nouă hotărâre în partea respectivă, motivându-și soluția adoptată.

Colegiul penal remarcă că argumentele expuse în recursurile declarate au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și apreciind toate probele în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor și a căror reiterare nu mai este necesară (jurisprudența CtEDO, cauza Re bait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr.26564/1995).

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, astfel, recursurile ordinare urmând a fi respinse, fiind vădit neîntemeiate.

11. În conformitate cu art. 434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de avocatul Guțu Valentin în interesele succesorului părții vătămate, Dumitraș Raisa, de inculpatul Benderschi Sandu și de avocatul Rogac Lucian în numele acestuia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în cauză penală privindu-l pe Benderschi Sandu xxxx, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 iunie 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Conzac

Iurie Diaconu

Ion Guzun